

dre forordninger i relation til lands-, region- og kommuneplanlovene med henblik på at forenkle administrationen og styrke lokalindflydelsen i overensstemmelse med, hvad forespørgerne gav udtryk for ved forespørgslen om landsplanredegørelsen.

2. Erhvervslivets, herunder landbrugets, betingelser i landsbyerne skal forbedres.

Den hidtidige udvikling i retning af stigende specialisering og koncentration i den private og offentlige service har betydet nedlæggelse af mange funktioner og dermed adskillige arbejdspladser i landsbyerne.

Denne udvikling (som inden for det offentlige servicesystem kendetegnes ved nedlæggelse af postkontorer, apoteker, toldkontorer, stationer, levnedsmiddelkontrol, mindre sygehuse, landbektentembeder m. v.) har gjort det mindre attraktivt at bosætte sig i for stor afstand fra de centraliserede funktioner. Samtidig har det haft en skadelig indflydelse både for de virksomheder, der allerede er placeret i landsbyerne, og for dem, der eventuelt overvejer at flytte ud. Hertil kommer, at mange af de etablerede virksomheder ud over disse vanskeligheder, som må lægges oven i det generelt høje omkostningsniveau, som gælder for alle, også har særlige vanskeligheder i forbindelse med generatonskifte, etableringsvilkår, udvidelsesmuligheder, miljøforhold m. v.

Regeringen opfordres derfor til:

1. At ophæve bestemmelserne om beskatning af kapitalvinding og goodwill, at lempe formuebeskatningen m. v. samt at indføre regler om »negativ indkomstskat«. (Se venstres forslag til folketingsbeslutning om en dynamisk erhvervsskattepolitik, Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne sp. 540 og 3104 og tillæg A sp. 811).
2. At samordne indbetalinger for ATP og andre lønmodtagerbidrag for at lette den enkelte virksomheds administrative byrder. (Se venstres forslag til folketingsbeslutning om forenkling af erhvervslivets indbetalinger til det offentlige, Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne sp. 6201 og 7308 og tillæg A sp. 3873).
3. At ændre administrationen af egnsudviklingsloven således, at de mindre bysamfund kommer i betragtning i højere grad.
4. At etablere ordninger, der letter mulighederne for at starte nye virksomheder og for at tilvejebringe den nødvendige startkapital. Der skal herunder særligt fremhæves behovet for en udbygning af de regionale teknologiske informa-

tionscentres etableringstjeneste med det formål at yde iværksætterten konsulentbistand på lempelige vilkår til at løse juridiske, økonomiske og tekniske problemer ved start og drift af egen virksomhed.

5. At styrke informationsvirksomheden omkring de allerede gældende ordninger for virksomheder inden for håndværk, mindre industri, handel m. v. (Der skal i øvrigt henvises til venstres omfattende forslag om de mindre virksomheders problemer og om en iværksætterpolitik. (Se Folketingstidende 1979-80 (2. samling) forhandlingerne sp. 4202 og 5901 og tillæg A sp. 2985 samt forhandlingerne sp. 6682 og 7976 og tillæg A sp. 4865)).
6. At bedre muligheden for erhvervsmæssig udnyttelse af uudnyttede landbrugsbygninger under hensyntagen til omgivelserne m. v. Der kan her henvises til et forslag fremsat af venstre om amternes overtagelse af en del af statsvejene (B 69). Dette vil medføre, at i modsætning til nu skal amterne og ikke vejdirektoratet for fremtiden give tilladelse til vejadgang, hvilket vil medføre en decentralisering af beslutningen.
7. At tilvejebringe en lempeligere administration af miljølovens bestemmelser med henblik på en større hensyntagen til eksisterende erhverv i landsbyerne.
8. At skabe bedre mulighed for rimelige udvidelsesmuligheder for eksisterende erhvervsvirksomheder.

Landbruget

Om landbruget står i landsbykommissionens betænkning følgende:

»En vigtig virksomhed i landsbyen er landbrugsbedrifterne. Landbruget har sin historiske baggrund i landbrugserhvervet, og landbrugsejendommene indvirker på landsbyens form og udseende. Landbrugsbeskæftigelsen har betydning for befolkningens størrelse, ligesom landmandsfamilierne udgør et væsentligt element i landsbyernes sociale og kulturelle liv.

En fortsat udbygning af landbrugsbedrifterne og dermed af beskæftigelsen kan være med til at fastholde befolkningstallet og det sociale liv i landsbyerne, og der bør derfor tages størst muligt hensyn til landbrugsbedrifterne. Bl. a. ved, at der skabes mulighed for, at en væsentlig part af landbrugsejendommene sikres udbygnings- og moderniseringsmuligheder.«

Imidlertid er landbrugets betingelser alt andet end rimelige i dag. For at sikre landbruget den